

Forslaget om størrelsen af bidraget til de frivillige sikringer skyldes, at det anses for rimeligt, at der ydes tilskud til disse sikringer for personer med anden erhvervsindtægt og personer, der udfører husligt arbejde i eget hjem. Det foreslås, at fastsætte bidraget til hver af de frivillige sikringer for sig.

Til § 25.

Efter forslaget refunderer staten 40 pct. af landsstyrets socialforvaltnings udgifter til dagpengeordningen med fradrag af indtægterne fra de frivillige sikringer. Udgifterne til lægeerklæringer samt administration afholdes af hjemmestyret.

Der henvises i øvrigt til afsnittet om de økonomiske og administrative konsekvenser af forslaget.

Det foreslås endvidere, at der administrativt fastsættes nærmere regler om fremgangsmåden ved refusion af udgifter og om regnskabsaflæggelse og revision.

Til § 26.

Det foreslås, at landsstyrets socialforvaltning administrerer denne lov. Landsstyret kan, hvis det skønnes nødvendigt, fastsætte cirkulærebestemmelser om lovens gennemførelse, ligesom landsstyret kan udsende vejledninger til kommunalbestyrelserne.

I stk. 2 bemyndiges landsstyret til at henlægge administrationen af loven til anden myndighed. Landsstyret har herved mulighed for at lade ordningen administrere gennem f.eks. Föroya vanlukutrygging, der i forvejen administrerer lignende sagsområder.

Til § 27.

Det foreslås, at forpligtelsen til at yde dagpenge bortfalder, såfremt den pågældende ikke følger forvaltningens og lægens opfordring med hensyn til lægebehandling mv.

Til § 28.

Efter denne bestemmelse skal de, der mod bedre vidende uberettiget har modtaget dagpenge, tilbagebetale det modtagne dagpengebeløb. Bestemmelsen skal hindre, at dagpengeordningen bliver misbrugt.

Til § 29.

Denne bestemmelse udelukker, at udbetaling af dagpenge fra landsstyrets socialforvaltning kan danne grundlag for regreskrav mod skadevolder.

Til § 30.

For bedst muligt at kunne få belyst en dagpenge-sag foreslås det, at landsstyrets socialforvaltning kan kræve nødvendige oplysninger fra personer, der har kendskab til forholdene. Disse kan være arbejdsgivere, lønudbetalingskontorer, forsikrings-selskaber, offentlige myndigheder, sygehuse, behandlende læger, jordemødre m. fl.

Til § 31.

Efter denne bestemmelse kan afgørelser truffet af landsstyrets socialforvaltning indbringes for landsstyret. Landsstyret træffer den endelig administrative afgørelse.

Den almindelige ankefrist er foreslået fastsat til 4 uger, svarende til hvad der gælder for de øvrige sociale love.

Der er dog i stk. 2 givet landsstyret hjemmel til at dispensere fra klagefristen, når der er særlig grund dertil.

Til § 32.

Stk. 1 omfatter såvel den pågældende som arbejdsgivere, læger og andre.

Det foreslås endvidere i stk. 2, at der ved dom kan pålægges dagbøder, indtil de ønskede oplysninger er givet.

Det bestemmes i stk. 3, at også selskaber i givet fald kan pålægges bødeansvar.

Til § 33.

I lighed med krav på ydelser efter andre sociale love kan krav på ydelser efter denne lov ikke gøres til genstand for arrest, eksekution eller anden retsforfølgning.

Til § 34.

Bestemmelsen bemyndiger socialministeren til at gøre undtagelse fra lovens regler med henblik på at opfylde overenskomster med andre lande.

Til § 35.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 1979.

På grund af de særlige ventetider i forbindelse med optagelse i de frivillige sikringer foreslås det